

[Alfred Jensen.]

fordi de jo ikke giver nogen løsning af arbejdsløshedsproblemet, der betyder noget, idet det her drejer sig om arbejder, der blev tilbageholdt i sommer. Vi står her overfor, at mennesker, der ikke har kunnet tjene en ugeløn i sommertiden, hvor der trods regnvejr er mere arbejde, end der er i vintertiden, nu henvises til at skulle arbejde i vintermånederne med forkortet arbejdstid, ofte i halvmørke, og med udsigt til at gå hjem med en halv eller trekvart ugeløn den ene uge efter den anden. Man må også se på den samfundsmæssige side af sagen, at arbejdet bliver fordyret, fordi det udføres i vintermånederne, men det synes regeringen ikke at have nogen særlig interesse for at iagttage, for ellers havde man vel draget omsorg for, at arbejdet blev udført på den årstid, der er mest hensigtsmæssig. Jeg føler mig altså ikke imponeret af de foranstaltninger, der er gennemført her. Det er givet, at hverken de arbejdende eller de arbejdsløse kan være tilfredse med det, der kan gennemføres her. Der må mere til.

Ministeren må også vide, hvad der er årsag til, at ledigheden er steget, han må også vide, at hvis man fortsætter på denne måde, vil arbejdsløshedstallet være i stigning fortsat i en lang række industrier, der er særlig ramt af den krigspolitik, der føres. Jeg tænker her på skibsværfterne og maskinbygningsindustrien, hvor man netop ser en særdeles stor stigning i dette efterår, en stigning, som ministeren vel ikke kan bortforklare med regnvejr og forsøge at klare med reducerede tal, nej, en stigning, der desværre er reel, og som der ikke er megen udsigt til at komme bort fra i den kommende tid, og derfor frygter naturligvis jernindustriens arbejdere med rette en stigende ledighed, altså flere afskedigelser i den kommende vinter.

Hvis man nu betragter de foranstaltninger, der er gennemført, kan man se, at regeringen med sin politik har medvirket til at forøge arbejdsløsheden. Jeg tænker på de foranstaltninger, der gennemførtes for at begrænse forbruget i november 1950. Jeg tænker også på de andre foranstaltninger, der er gennemført på pengepolitikens område, og det stigende renteniveau. Hvis man ser nøjere på arbejdsløshedstallets bevægelser, kan man se, at en hel del af stigningen netop hidrører fra den begrænsning af købekraften, som blev gen-

nemført, fordi der efter disse forbrugsafgifters forhøjelse skete en temmelig stor stigning i arbejdsløshedens omfang i en del fag, som blev særlig ramt af denne sænkning af købekraften, men som også direkte berørtes af de prisstigninger, som forhøjelsen af forbrugsafgifterne måtte medføre. Det er, som om tallene i dette efterår viser, at hvor der er tale om lettelse i afgiften eller tale om prisfald, sker der en forøgelse af beskæftigelsen. Det gælder f. eks. i tekstilindustrien. Ingen vil vel bestride, at der her er sket et vist prisfald, og derfor ser vi også, at ledigheden i august i år — jeg har ikke haft mulighed for at få fat i september-tallene — er 2 428 mod 3 087 i august måned året forud. Men går vi til 1950, altså før de forbrugsbegrænsende foranstaltninger af særlig karakter blev gennemført, da var ledigheden kun 495. Det er for mig ingen tvivl om, at den ændring, der er sket her fra 1951 til 1952, skyldes sænkningen i priserne, og det vil altså sige, at i første omgang må man, hvis man vil fremme beskæftigelsen, tage den prisfordyrende politik op til overvejelse og ændring. Vi stemte imod disse fordyrelser, fordi vi vidste, det ville betyde øget arbejdsløshed, hvilket også blev erkendt af regeringen og så sent som under den nuværende finanslovdebate er indrømmet af selvste statsministeren.

Vi kan se det på andre industrier, der også måtte rammes af disse foranstaltninger, f. eks. konfektionsindustrien. Der var blandt skrædderne i august måned 1950 en arbejdsløshed på 256; det er vel, hvad man kalder at der ingen ledighed er, idet arbejdsløshedsprocenten var 1,3. Men efter at vi havde gennemført forbrugsbegrænsning gennem skatterne, gennem tvangsopsparingen og gennem de ekstraordinære afgifter, steg arbejdsløsheden op til 1 720 i august 1951, en ledighedsprocent på 8,6. Iøvrigt er der i august måned et lille fald i ledigheden, idet man er kommet ned på et arbejdsløshedstal af 1 461 eller 7,3 pct. Jeg tror, man har lov til at sige, at det skyldes den lettelse i prisniveauet på dette område, der har fundet sted.

Der er da også med hensyn til tobaksindustriens arbejdsløshedstal noget, der tyder på, at netop en lettelse på prisområdet kan medvirke til øget beskæftigelse. Det står mig ikke helt klart, hvilke andre faktorer der kan virke ind, men jeg vil tro,